

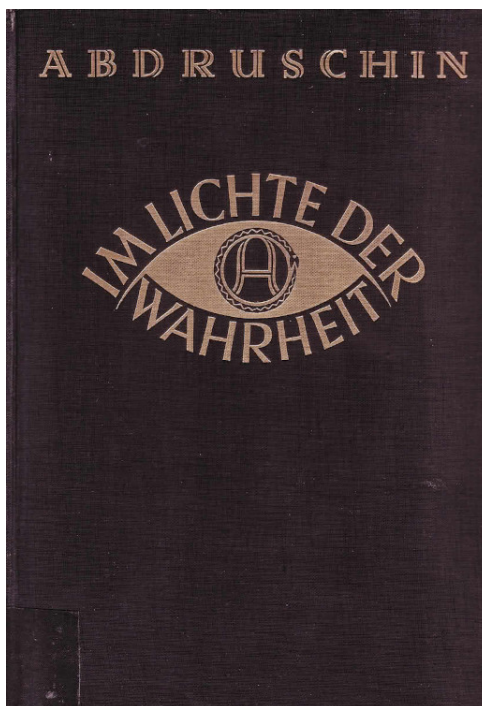
Herézy a bludy, LXXIV: Imanueliti – česká mesiášska sekta 90. rokov

Jozef Duháček

1. júna 2026 ✝ Cirkev História ✝ Herézy a bludy

Príbeh imanuelitov, niekedy označovaných aj ako Hnutie Parsifala Imanuela, je jedným z najvýraznejších prípadov nových náboženských hnutí, ktoré vznikli v Česku tesne po Nežnej revolúcii. Hoci skupina nikdy nemala oficiálny názov ani registrovanú organizáciu, verejnosť a médiá ju nazvali práve podľa duchovného titulu jej zakladateľa – Parsifal Imanuel. Ich história odráža typické znaky postkomunistickej doby: spoločenskú dezorientáciu, hlad po spirituálnych odpovediach a nebezpečenstvo charizmatických vodcov, ktorí dokázali zneužiť túžbu ľudí po zmysle života v chaotických časoch.

Všetko sa začalo na prelome rokov 1990/1991. Jan Dietrich Dvorský, narodený 27. júla 1965 v Liberci, bol v tom čase mladým mužom s umeleckými ambíciami. Študoval scenáristiku na FAMU v Prahe, no štúdium nedokončil. Viedol typický bohémsky život – hľadal sa, experimentoval, no nič ho nenapĺňalo. Situácia sa zmenila, keď sa dostal k dielu nemeckého vizionára Oskara Ernsta Bernhardta, známeho pod pseudonymom Abd-ru-shin. Jeho monumentálne dielo *Posolstvo Grálu* (Vo svetle Pravdy) hovorí o duchovnej hierarchii sveta, o božských zákonoch a o príchode spasiteľa v podobe Parsifala. Dvorský túto knihu prečítal ako osobné posolstvo a v januári 1991 sa vyhlásil za predpovedaného Mesiáša – Syna človeka, Parsifala Imanuela.

Obálka knihy *Posolstvo Grálu* (Vo svetle Pravdy) od Oskara Ernsta Bernhardta, známeho pod pseudonymom Abd-ru-shin

zdroj: Store norske leksikon

Spolu so svojou partnerkou Luciou Dvorskou, dcérou známej českej herečky Mileny Dvorskej (známej z roly Marušky v rozprávke *Byl jednou jeden král*), napísal a vlastným nákladom vydal knihu *Syn člověka. Mesiášovo živé Slovo k všeobecné nápravě světa* (1993). Kvôli financovaniu knihy predal svoj byt. Kniha bola plná radikálnych myšlienok: celé ľudstvo označil za „prevrátené“ – skazené materializmom, falošnými náboženstvami a odklonom od Božích zákonov. Len on a jeho „Labutia panna“ (Lucie, nazývaná aj Kráľovná Juhu) mali byť jedinými „neprevrátenými“ ľuďmi, ktorým je dané zachrániť svet a vybudovať Tisícročnú ríšu Božieho kráľovstva na zemi.

Táto kniha mala v alternatívnej scéne začiatku 90. rokov značný ohlas. Ľudia, ktorí sa cítili stratení po páde komunizmu, hľadali nové ideály. Okolo Dvorského sa postupne sformovala komunita prívržencov. Usadili sa najmä v oblasti Hořovicka – v obciach ako Žebrák, Komárov, Ptákov, Mirošov či Hvozdec. Členovia žili v niekoľkých domoch, snažili sa viesť „neprevrátený“ život v súlade s novou doktrínou. Oddelili sa od vonkajšieho sveta, ktorý považovali za skazený, a venovali sa duchovnej práci na spásu ľudstva. Komunita bola pomerne malá, no vďaka prepojeniu s hereckou rodinou Dvorských a radikálnym postojom veľmi viditeľná v médiách.

Vrchol mediálnej pozornosti prišiel v roku 1994. Členovia zorganizovali demonštráciu priamo na Pražskom hrade. Protestovali za prepustenie jednej zo svojich členiek, ktorú podľa nich „väznili“ na psychiatrii. Skutočnosť bola však oveľa temnejšia. Žena bola hospitalizovaná v ťažkom zdravotnom stave po tzv. „očisťovacom rituáli“ nazývanom „kartáčovanie“. Išlo o extrémnu praktiku, pri ktorej členovia podstupovali intenzívne fyzické a duchovné očisťovanie – vrátane

drastických diét, ktoré viedli k strate desiatok kilogramov telesnej hmotnosti. Tento incident otvoril dvere širšej verejnej diskusii o praktikách v skupine. Objavili sa svedectvá o zabavovaní majetku nových členov, psychickom tlaku, izolácii od rodín a dokonca o pokusoch o samovraždu niektorých prívržencov.

V roku 1995 Dvorský spolu s najbližšími prívržencami a rodinou opustil Česko, aby sa vyhol trestnému stíhaniu. České súdy vydali na neho európsky zatykač. Rodina žila istý čas v Belgicku (napríklad v Ostende), kde ich polícia objavila. Neskôr sa ich cesty vinuli aj cez iné krajiny vrátane možných pobytov na Slovensku. Hnutie medzitým rýchlo upadalo. Dvorský sa postupne dištancoval od svojej pôvodnej knihy a radikálnych myšlienok z 90. rokov. Skupina sa premenila na uzavretejšiu rodinnú štruktúru. Dnes je prakticky zaniknutá, hoci Lucie Dvorská údajne dodnes udržiava kontakt s niekoľkými zostávajúcimi sympatizantmi.

Jan Dietrich Dvorský pochádzal z umeleckej rodiny v Liberci. Pred stretnutím s duchovnými textami viedol život plný hľadania – od umeleckých ambícií cez bohémске existencie až po hlbokú spirituálnu krízu. Keď objavil *Posolstvo Grálu*, našiel v ňom nielen odpovede, ale aj svoju úlohu. Prejavoval silný narcistický mesiášsky komplex. Sebavedome sa vyhlásil za jediného neprevráteného človeka na svete, ktorý má spolu s partnerkou viesť ľudstvo k náprave. Kritikov a neveriacich označoval za „Zlo“ a nepriateľov spásy. Jeho autoritársky štýl vyžadoval absolútnu poslušnosť.

Lucie Dvorská mala od detstva komplikovaný vzťah s matkou Milenou. Stretnutie s Dvorským ju úplne pohltilo. Opustila rodinu, stala sa jeho duchovnou partnerkou a neskôr matkou ôsmich detí: Julie, Manuele, Medey, Josefie, Glorie, Silvestra, Ignáca a Jordana Xaviera. Deti boli vychovávané v izolácii podľa prísnych doktrinálnych pravidiel, často bez kontaktu s vonkajším svetom. Rodinný život bol neoddeliteľne spojený s náukou – všetko sa podriaďovalo idei spásy ľudstva.

Charakter oboch zakladateľov bol poznačený hlbokou vierou vo vlastnú výnimočnosť, ale aj manipulatívnymi prvkami. Bývalí členovia v neskorších svedectvách opisujú prostredie plné psychického tlaku, finančného vykorisťovania a kontroly nad každodenným životom. Dvorský sa prezentoval ako vizionár a prorok, no mnohí ho neskôr vnímali ako charizmatického podvodníka, ktorý dokázal zneužiť zraniteľnosť ľudí v období spoločenskej transformácie.

V neskorších rokoch Dvorský opustil nielen skupinu, ale aj Luciu a deti. Vrátil sa k civilnému menu, žil v ústraní a venoval sa rôznym aktivitám – od hudobnej tvorby až po komentovanie celebritného sveta. V roku 2025 a 2026 sa opäť objavil v médiách kvôli plánovanej svadbe s výrazne mladšou partnerkou (o viac ako 40 rokov). Lucie Dvorská podľa niektorých správ prevzala akúsi symbolickú úlohu vo zvyšku komunity, no oficiálne sa skupina už neprejavuje verejne.

Náuka imanuelitov bola eklektickým mixom myšlienok z *Posolstva Grálu* Abd-ru-shina, biblických motívov a osobných vízií Dvorského. Základom bolo presvedčenie o „prevrátenosti“ celého ľudstva. Ľudia podľa nich žili v nesprávnom, materialistickom a duchovne skazenom

svete. Iba malá komunita okolo Parsifala a Labutej panny žila v súlade s božskými zákonmi. Dvorský a Lucie mali byť kľúčovými postavami v procese spásy – mali viesť ľudstvo k vybudovaniu Tisícročnej ríše.

Praktiky zahŕňali prísne diéty, rôzne formy očisťovania (vrátane spomínaného kartáčovania), zriekanie sa majetku v prospech komunity, špecifické rituály modlitby a meditácie. Hierarchia bola prísna: na vrchole stál Dvorský ako Mesiáš, potom Lucie, ich rodina a lojálni pomocníci. Rozhodujúcu úlohu hrala údajná „duchovná čistota“, niekedy posudzovaná podľa farby aury. Veriaci mali žiť v izolovaných komunitách, pracovať na duchovnej náprave a minimalizovať kontakt s „prevráteným“ vonkajším svetom.

Neskôr, po úpadku hnutia, sa náuka zmiernila a stala sa viac osobnou a rodinnou záležitosťou. Dvorský sa dištancoval od extrémnych výrokov svojej ranej knihy, no základné prvky mesiášstva a duchovnej výnimočnosti zostali.

Štruktúra organizácie bola od začiatku silne centralizovaná a autoritárska. Dvorský rozhodoval o všetkom – od duchovných otázok cez každodenný život až po financie. Komunita fungovala na princípe absolútnej lojality voči vodcovi a jeho rodine. V čase najväčšieho rozmachu žili členovia v niekoľkých domoch na Hořovicku, neskôr sa rozptýlili do zahraničia. Počet aktívnych členov bol vždy pomerne nízky – v najlepších časoch sa odhaduje na niekoľko desiatok až maximálne okolo stovky osôb. Nikdy nedosiahli masový vplyv, no ich viditeľnosť v médiách bola značná vďaka škandalóznym udalostiam.

Dnes zostala z hnutia len veľmi malá, uzavretá skupina jednotlivcov alebo rodinné jadro. Oficiálne aktivity prakticky ustali.

Kontroverzie okolo imanuelitov patria k najväznejším v českej novodobej histórii siekt. Najväznejším problémom boli zdravotné riziká spojené s rituálmi ako kartáčovanie – drastické diéty a fyzické očisťovanie viedli k hospitalizáciám, podvýžive a psychickým zrúteniam. Ďalším vážnym aspektom bolo finančné vykorisťovanie: noví členovia často odovzdávali celý svoj majetok komunite. Psychická manipulácia zahŕňala izoláciu od rodín, označovanie kritikov za „Zlo“, vyvolávanie pocitu viny a absolútnu poslušnosť.

Objavili sa aj prípady pokusov o samovraždu, rozvrátené rodiny a dlhodobé psychické traumy. Prípád herečky Mileny Dvorskej, ktorá prišla o kontakt s dcérou a vnúčatami, sa stal symbolom osobných tragédií. Právne dôsledky zahŕňali vyšetrovanie, zatykač a medzinárodné pátranie. Skupina výrazne prispela k celkovej nedôvere českej verejnosti voči novým náboženským hnutiam v 90. rokoch.

Bývalí členovia, ako napríklad Kristýna Arbesová, ktorá strávila v komunite dlhé roky, opisujú prostredie plné ilúzií, tlaku a neskôr sklamaní. Experti na nové náboženské hnutia, ako Zdeněk Vojtíšek, radia imanuelitov medzi deštruktívne skupiny, ktoré kombinovali úprimnú vieru s nebezpečnou megalomániou.

Imanueliti sú produktom postkomunistickej duchovnej búrky v Česku a na Slovensku. Malá, ale intenzívna skupina ukázala, ako môže charizmatiký vodca v období krízy ovplyvniť životy zraniteľných ľudí. Ich príbeh zostáva varovaním pred slepou vierou v samozvaných spasiteľov. Dnes, keď hnutie takmer zaniklo a Dvorský žije nový život, slúži ako súčasť kolektívnej pamäte o nebezpečenstvách extrémnych spirituálnych hnutí.

predchádzajúce časti:

Herézy a bludy, I. ?as?: Pelagianizmus

Herézy a bludy, II. ?as?: Arianizmus a Arius

Herézy a bludy, III. ?as?: Nestorius a nestoriánstvo

Herézy a bludy, IV. ?as?: Eutychiezizmus a monofyzitizmus, 1/2

Herézy a bludy, IV. ?as?: Eutychiezizmus a monofyzitizmus, 2/2 – dejiny hnutia

Herézy a bludy, V. ?as?: Sabelliani

Herézy a bludy, VI. ?as?: Duketizmus

Herézy a bludy, VII. ?as?: Monotelitizmus, 1/2

Herézy a bludy, VII. ?as?: Monotelitizmus, 2/2 – dejiny herézy

Herézy a bludy, VIII. ?as?: Gnosticizmus, 1/2

Herézy a bludy, VIII. ?as?: Gnosticizmus, 2/2

Herézy a bludy, IX. ?as?: Donatisti, 1/2

Herézy a bludy, IX. ?as?: Donatisti, 2/2

Herézy a bludy, X. ?as?: Mání a manicheizmus

Herézy a bludy, XI. ?as?: Montanizmus

Herézy a bludy, XII. ?as?: Novacián a novacianizmus

Herézy a bludy, XIII. ?as?: Pauliciáni

Herézy a bludy, XIV. ?as?: Ikonoklazmus, 1/2

Herézy a bludy, XIV. ?as?: Ikonoklazmus, 2/2

Herézy a bludy, XV. ?as?: Blud Berengára z Tours

Herézy a bludy, XVI. ?as?: Katari, 1/2

Herézy a bludy, XVI. ?as?: Katari, 2/2

Herézy a bludy, XVII. ?as?: Východná schizma

Herézy a bludy, XVIII. ?as?: Valdenci

Herézy a bludy, XIX. ?as?: John Wyclif

Herézy a bludy, XX. ?as?: Marsilius z Padovy

Herézy a bludy, XXI. ?as?: Lollardi

Herézy a bludy, XXII. ?as?: Milenializmus, Joachim z Fiore

Herézy a bludy, XXIII: Spory vo františkánskom ráde, spirituáli a relaxati, 1/2

Herézy a bludy, XXIII: Spory vo františkánskom ráde, fraticelli, 2/2

Herézy a bludy, XXIV: Peter z Bruys a Arnold z Brescie

Herézy a bludy, XXV: Peter Abélard

Herézy a bludy, XXVI: Devotio moderna – Bratia a Sestry spoločného života, beghardi a beguiny

Herézy a bludy, XXVII: Ján Hus, husitstvo

Herézy a bludy, XXVIII: Unitas fratrum – Jednota bratská

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (1. ?as?): Dôvody a idey

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (2. ?as?): Šírenie reformácie v nemecky hovoriacich krajinách, Škandinávii, Francúzsku a Nizozemsku

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (3. ?as?): Šírenie reformácie v ostatnej Európe a dôsledky jej rozšírenia

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (4. ?as?): Martin Luther, 1/2: Reformátor

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (4. ?as?): Martin Luther, 2/2: Revolucionár

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (5. ?as?): Ján Kalvín

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (6. ?as?): Ulrich Zwingli

Herézy a bludy, XXX: Anabaptizmus

Herézy a bludy, XXXI: Anglikanizmus

Herézy a bludy, XXXII: Socinianizmus

Herézy a bludy, XXXIII: Presbyterianizmus

Herézy a bludy, XXXIV: Kvakeri a kvakerizmus

Herézy a bludy, XXXV: Michael Baius

Herézy a bludy, XXXVI: Metodizmus

Herézy a bludy, XXXVII: Kvietizmus

Herézy a bludy, XXXVIII: Jansen a jansenizmus 1/2

Herézy a bludy, XXXVIII: Jansen a jansenizmus 2/2

Herézy a bludy, XXXIX: Febronianizmus

Herézy a bludy, XL: Jozefinizmus

Herézy a bludy, XLI: Baptisti a baptizmus

Herézy a bludy, XLII: Mormóni alebo Cirkev Ježiša Krista svätých neskorších dní

Herézy a bludy, XLIII: Adventizmus a adventisti siedmeho dňa

Herézy a bludy, XLIV: Svedkovia Jehovovi

Herézy a bludy, XLV: Mennoniti a amiši

Herézy a bludy, XLVI: Evanjelikalizmus

Herézy a bludy, XLVII: Pentekostalizmus, 1/2

Herézy a bludy, XLVII: Pentekostalizmus, 2/2

Herézy a bludy, XLVIII: Dišpenzacionalizmus, Scofieldova referenčná Biblia a kresťanský sionizmus

Herézy a bludy, XLIX: Starokatolíci

Herézy a bludy, L: Amerikanizmus

Herézy a bludy, LI: Deizmus

Herézy a bludy, LII: Galikanizmus

Herézy a bludy, LIII: Naturalizmus

Herézy a bludy, LIV: Pozitvizmus

Herézy a bludy, LV: Racionalizmus a empirizmus

Herézy a bludy, LVI: Teozofia

Herézy a bludy, LVII: Modernizmus

Herézy a bludy, LVIII: Konciliarizmus

Herézy a bludy, LIX: Feeneyizmus

Herézy a bludy, LX: Antropozofia

Herézy a bludy, LXI: Hnutie Grálu

Herézy a bludy, LXII: Kresťanská veda

Herézy a bludy, LXIII: Armáda spásy

Herézy a bludy, LXIV: Teológia oslobodenia

Herézy a bludy, LXV: Nuestra Señora de la Santa Muerte

Herézy a bludy, LXVI: New Age

Herézy a bludy, LXVII: Sun Myung Moon a Hnutie zjednotenia

Herézy a bludy, LXVIII: Slobodomurári, 1/3 – Úvod a základné princípy

Herézy a bludy, LXVIII: Slobodomurári, 2/3 – Šírenie, vývoj a ich organizácia

Herézy a bludy, LXVIII: Slobodomurári, 3/3 – Slobodomurárstvo navonok a postoj štátnych a cirkevných autorít k nemu

Herézy a bludy, LXXIX: Scientológia

Herézy a bludy, LXX: Bahaiizmus

Herézy a bludy, LXXI: Palmariáni

Herézy a bludy, LXXII: Kresťanský sionizmus ako politická a náboženská ideológia, 1/2 – Dejiny

Herézy a bludy, LXXII: Kresťanský sionizmus ako politická a náboženská ideológia, 2/2 – Doktríny

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 1. časť – Chrám žudu a Nebeská brána

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 2. časť – Hnutie za obnovu Desiatich Božích prikázaní a

Davidiáni

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 3. časť – Rád slnečného chrámu

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 4. časť – Óm šinrikjó, dom Dhôrmô a Good News International Ministries

Titulný ilustračný obrázok k 74. časti Heréz a bludov – Víťazstvo Pravdy nad Herézou, zdroj: wikimedia commons

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/heresy-a-bludy-lxxiv-imanueliti-ceska-mesiaska-sekta-90-rokov/>